

[Ingerlise Koefoed]

kan vi ikke tiltræde. Forslaget er jo et rent besparelsesforslag, og jeg synes, det gør nar af alle de mennesker, der siden 1969, hvor biblioteksloven skulle have været revideret, har arbejdet for en ændring af folkebiblioteksloven, i sidste ende for en fælleslov for folke- og forskningsbiblioteker. De sidste vender vi altså tilbage til senere. De mennesker kan i dag tale om skønne spildte kræfter og om ambitioner, der er forsvundet helt ned på bunden af ministerens sparebøsse. Hvad værre er, de mennesker, der som benyttere og som personale har set frem til en bedre biblioteksbetjening, også dér, hvor den stadig er dårlig, får her præsenteret et forslag, der på så godt som alle områder åbner for en forringelse af bibliotekernes tilbud.

Forslagets hovedformål er jo, som det også er blevet sagt af de tidligere ordførere, at folkebibliotekerne fra 1. januar 1984 skal overgå til bloktilskud. Det ser jo meget uskyldsrent ud, og for den, der går ind for decentralisering af beslutningsmyndigheden, er bloktilskud i sig selv da heller ikke noget dårligt. Men når man for det første husker, hvordan regeringen grådigt hugger ind på bloktilskuddene i denne tid, og dertil mindes, at der i denne lov stadig ikke vil være stillet nogen krav til omfanget og indholdet af bibliotekernes tilbud, må man faktisk græmmes. Tvært imod at stille krav accepterer ministeren, at der fortsat skal være kommuner, hvis biblioteker skal fungere uden bibliotekarisk faguddannet arbejdskraft. Jeg kunne egentlig godt lide at vide, om man også i dette folketing ville acceptere, at kommuner drev folkeskolevirksomhed uden faguddannede lærere. Skolen er jo det obligatoriske undervisnings-tilbud, biblioteket er det obligatoriske kultur-tilbud. Hvorfor så denne forskel i holdningen til tilbuddenes kvalitetsindhold? Er det knæfald for Kommunernes Landsforenings og finansministerens sparekrav? Befolkningen i de små kommuner er faktisk meget dårligt tjent med det knæfald, og befolkningen i de store er det faktisk også, for de biblioteker, som de betaler til, skal stå til rådighed også for de kommuner, der ikke selv ofrer noget på bibliotekerne. Det må altså i den sidste ende blive et slag mod den frie låneret.

Skolebibliotekerne skal blive under kulturministeriet, og det er i sig selv betænkeligt, for skolebibliotekerne er nemlig et skoletil-

bud, de skal supplere skolens undervisning, men ikke fungere som almene biblioteker. Det har vi børnebibliotekerne og folkebibliotekerne til. Hvis man så endda havde været konsekvent og havde bibeholdt det fælles bogudvalg og det fælles skolebiblioteksudvalg, men nej, man deler bogvalgsmyndigheden ud og lader skolenævnene overtage den i de skolebiblioteker, der altså hører sammen med folkebiblioteket. Det skal man nok få megen glæde af i nogle af de reaktionære kommuner, ikke mindst dér, hvor biblioteket fungerer som skolebibliotek om formiddagen og som bibliotek for befolkningen om eftermiddagen. Skal skolenævnet også dér bestemme, hvad der skal stå som »overskrift« over eftermiddagen i folkebiblioteket?

Dertil kommer så, at man gør fritidsudlånet fra skolebibliotekerne obligatorisk, og det i en lov, der ikke engang gør det til en forpligtelse for bibliotekerne at betjene de mennesker, der som gamle og syge eller af andre grunde ikke selv kan komme på biblioteket. Hvorfor dette obligatorium? Hvorfor ikke som hidtil lade kommunalbestyrelsen bestemme, om der skal være fritidsudlån ved skolebibliotekerne? Ligger der inderst inde bag dette et ønske om i det lange løb at komme børnebibliotekernes meget store, meget brogede, meget vigtige og meget benyttede virksomhed til livs?

Jeg har et par andre ting, men dem vender jeg tilbage til i næste omgang.

Poulsgaard (FP):

Jeg står her med et udklip fra Ekstra Bladet den 5. februar i år. Dér står: »Mimi grin med årelangt udvalgsarbejde«. Og Mimi, det er altså vor kulturminister. Det skal kulturministeren ikke have utak for, men jeg kunne ønske, at ministeren var gået meget, meget længere, for jeg synes, det er et ualmindelig lille skridt, ministeren her har taget. Ganske vist er det et skridt i den rigtige retning, for disse fine kulturparker kan ikke få biblioteker nok. At Danmark har verdens flotteste biblioteker, er selvfølgelig overhovedet ikke nok. De skal være meget, meget flottere. Vi har også verdens største underskud, så tingene hænger sammen.

Men jeg vil gerne sige til ministeren, at ministeren da ikke skal være i tvivl om, at den bibliotekslov, som vi ender med at ved-